

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Ioannes Breuis Eremita fieri optat Angelus, & fit Angelus breuis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

Nouos reforbent spiritus, mentem nouam.
 » Quod semper audes agere, semper non ages.

*Ioannes Breuis Eremita fieri optat
 Angelus, & fit Angelus Breuis.*

Ex Vitis Patr. lib. 5.

D Idicerat olim haud pœnitendo scœnore
 Cum fratre Eremum colere Ioannes Breuis.
 Id nomen olli iure vulgus indidit,
 Nam sesquicubito longior paulò fuit;
 Cœperat & Abbas more prisco dicier.
 Et quos labores Solitudo parturit,
 Haud tulerat ægrè, quando seu vertigine
 Retrò actus aliquâ siue factus, vt solent,
 Qui sanctiores esse plus nimio volunt,
 Caliginosâ cocles à superbiâ,
 Hos ore subitus fudit ad Fratrem sonos:
 » O Frater, inquit ille, quantum me mihi
 » Hominem esse sordet, quamque me piget mei
 » Malè tuti, egeni, debilis: sed & leues
 » Telluris istos nauseabundus cibos
 » Nec ferò, nec vltra, ferre si velim, queo.
 » Sempërne bibere, semper in somnos graues
 » Leuetque ruere, semper hac circumdari
 » Cogar lacernâ, quæ nec arceat gelu,
 » Nec reprimat æstum? cogar & facere & pati,
 » Quadrupedis instar, aspera, indigna, horrida?
 Attentus aures interim Frater dabat,
 Ecquò illa tandem dicta vergant, inscius.
 Tono & tenore progreditur eodem Breuis:

A 4

Et

- » Et has laboris tædet assidui manus,
 » Quas mille calli de tenellulâ cute
 » Fecere marmor. Totus hîc alter tremere,
 Et ne relictâ sede in antiquas ruat
 Periturus ollas Frater, expauescere.
 Sed Breuis in altum se erigens, Cælum bonum!
 » Angelica quàm me vita mulcet! & trahens
 » Sursùm illa, propius Angelos, propius Deum,
 » Propinat altas extases, haustus meri,
 » Quod Angelorum bibitur ore, Nectaris.
 Ad se redire Frater, expulso metu.
 » Et Breuis: O, inquit, Angeli fors aurea!
 » O quàm beatum ducit æuum, qui sibi
 » Haud sarcit, haud refarcit, haud net, haud fuit,
 » Verùm coruscus lucis amplo in pallio,
 » De luce solâ viuit, & solam bibit!
 » Stat igitur esse, & mox licebit Angelum:
 » Hominemque penitus exeo, exuo, expuo.
 Repentè positâ veste nudatissimus
 In altam Eremon euolat pernix Breuis,
 Gemente frustrâ Fratre, nec remoram dare
 Valente manibus, nec valente vocibus.
 » Ea Paruulorum est indoles, vt corpore
 » Sit animus ollis grandior pedes decem:
 » Et more Bruti, quod volunt, valdè volunt.
 Generosus ergo Nanus vnum & alterum
 Fors septimumque vixit impransus diem:
 Non ille potus, non cibi hausit miculam.
 Quin hisce constans vocibus sibi suum
 Stimulabat animum: Perfer, obdura Breuis,
 » Breuis futurus, id quod ambis, Angelus:
 » Breuisque factus ales in trigésimum

Rapie-

» Rapiere cælum. Vix calente spiritu
 Fatus ea fuerat, en tibi grandis culex
 Scapulas futuri dente mordet Angeli.
 Sed hinc & illinc cœpit œstrum multiplex
 Fodicare pectus, sanguinemque sugere.
 Frustrâ ille dextrâ seu sinistrâ semouet:
 A semipoto pectore in tergum ruunt,
 Et illud avidâ combibunt promuscide.
 Sed esuribant & sitibant diriùs,
 Ferociusque murmurabant ilia,
 Planissimusque venter, Angelo Breui.

Hic Nanus aurem vellicat tandem sibi:

» Sublimiora, ô Nane, nano quæritas,
 » Quæ nec Gigantes, nec Gigantum aufint Patres:
 » Quod Angelorum Nectar optas, hoc loci
 » Non coquitur, aliâ sede quarendum est tibi.
 » Ad te tuamque cellulam redi citus,
 » Hominemque reprehende, si tandem sapis;
 » Hic agere vitam Cælitem, non est tuum.

Redit ergo gressu celsipitante seminex,
 Et scipione nixus, & trepidus caput,
 Breuiorque quam solebat, ad cellam Breuis,
 Foresque & aures Fratris actutum ferit:
 » Germane, cellam pande, rigeo frigore,
 » Siti que totus enecor, totus fame.

Siletur intus. Rursus exanguis volâ,
 Genuque nudo ianuam pulsu quatit.
 Dormire Frater simulat: & tandem vigil,
 Fr. Quis es, quis inquam es qui meas tûdis fores?
 I. B. Ego ille (Fratri crede) Ioannes Breuis.
 Fr. Falli videris, aut videris fallere;
 Quem te esse fictâ voce mentiris, meus

Nuper in hominibus esse Frater desit.

I. B. Ego ipse Frater pumilo, Ioannes Breuis.

Fr. Fortasse nequam es pumilo, quem Tartarus
Alit ad minores malitias, aut ad veru.

I. B. Mi Frater, istos apage, si placet, sales:

Alterius egeo, nec iocorum tempus est.

Ne, quæso, Fratri proroga famem tuo.

Fr. Plenis culullis Frater ambrosiam bibens,

Totisq̄ue Nectar ille scutellis vorans,

Vsu atque fructu nunc abundè est Angelus.

„ Eheu! ait suspirio longo Breuis,

„ Homo sum, alienum nil Hominis à me puto.

Exaudiebat Frater interim sonos

Stipem rogantis, & latrantis impiè

Stomachi: misertus ergo recludit fores.

Pudore solo amictus ingreditur Breuis,

Hominemq̄ue sindonemq̄ue rursus induit.

Nil tulerit aliud: id lucri saltem tulit,

Et iure meritis id videtur optimo,

Quòd nuncupari possit Angelus Breuis.

„ Sic prima labes & ruina fiderum

„ Ambitio quondam fecit Angelos breues.

*Demon factus simia, cererem ardentem
gestare iussus à S. Dominico, digitis
amburitur.*

Ex Vita S. Dominici, lib. 2. cap. 7.

Dominicus, illud aureum Caput Sacri
Ter & colendi, terq̄ue venerandi Gregis,
Quàm gratus Astris, tam fuit, si quis fuit,

Inui-